अयंचसंसारचक्रस्वभावएवनचित्रमित्याह संसारचक्रइति ॥ १८ ॥ अतएवात्रममचतवचनकोऽपिदोषइत्याह नैवेति ॥ १९ ॥ एवंतावत् सुखदुःखादिकमंगीकृत्योक्तमिदानींतदपिवस्तुतोनास्तीत्याह गुणानांमायामयानांप्रवाहेसंसारे ॥ २० ॥ ननुमायागुणानांचेदयंप्रवाहस्तर्हितेषांजडत्वाद्बंधमोक्षाद्यनुभवोनस्यात्तत्राह एकःपरमेश्वरोमाययानिमित्तभूतया भूतानिप्राणिनः सृजति एषांबंधादिकंचसृजति निष्कलः स्वयंबंधादिशून्यः ॥ २१ ॥ नन्वेवंभूतविषमसृष्टौतस्यकिंकारणंप्रियादिवैषम्याभावादित्याशंक्य यद्यपिप्रियादयोनसंति तथाऽपितत्तत्कर्मवशात्सर्वंघटतइत्याह नतस्येतिद्वाभ्याम् प्रतीपः अप्रियः नज्ञातिर्बंधुश्चेत्यर्थः सर्वत्रसमस्य तत्कुतः निरंजनस्य निःसंगस्य अतएवतन्निमित्तेसुखेरागोना

संसारचक्रएतस्मिन्जंतुरज्ञानमोहितः॥ भ्राम्यन्सुखंचदुःखंचभुंक्तेसर्वत्रसर्वदा॥१८॥ नैवात्मानपरश्चापिकर्तास्यात्सुखदुःखयोः॥ कर्तारंमन्यतेप्राज्ञआत्मानंपरमेवच॥ १९ ॥ गुणप्रवाहएतस्मिन्कःशापःकोन्वनुग्रहः॥ कःस्वर्गोनरकःकोवाकिंसुखंदुःखमेववा॥ २० ॥ एकःसृजतिभूतानिभगवानात्ममायया ॥ एषांबंधंचमोक्षंचसुखंदुःखंचनिष्कलः॥ २१ ॥ नतस्यकश्चिद्दयितःप्रतीपोनज्ञातिबंधुर्नपरोनचस्वः ॥ समस्यसर्वत्रनिरंजनस्यसुखेनरागःकुतएवरोषः॥ २२ ॥ तथाऽपितच्छक्तिविसर्गएषांसुखायदुःखायहिताहिताय॥ बंधायमोक्षायचमृत्युजन्मनोःशरीरिणांसंसृतयेऽवकल्पते ॥ २३॥ अथप्रसादयेनत्वांशापमोक्षायभामिनि॥ यन्मन्यसेअसाधूक्तंममतत्क्षम्यतांसति॥ २४॥ श्रीशुकउवाच इतिप्रसाद्यगिरिशौचित्रकेतुररिंदम॥ जगामस्वविमानेनपश्यतोःस्मयतोस्तयोः॥ २५॥ ततस्तुभगवान्रुद्रोरुद्राणीमिदमब्रवीत् ॥ देवर्षिदैत्यसिद्धानांपार्षदानांचशृण्वताम्॥ २६॥ श्रीरुद्रउवाच दृष्टवत्यसिसुश्रोणिहरेरद्भुतकर्मणः॥ माहात्म्यंभृत्यभृत्यानांनिस्पृहाणांमहात्मनाम्॥ २७॥

स्तिरागानुबंधोरोषः कुतःस्यात् ॥ २२ ॥ यद्यप्येवंतथाऽपितस्यशक्त्यामाययायोविसर्गः पुण्यपापादिलक्षणंकर्म एषांशरीरिणांसुखाद्यर्थमवकल्पतेसमर्थोभवति यथोक्तंगीतासु भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितइति ॥ २३ ॥ अथतस्मात्भामिनिहेकोपनेत्वांकेवलंप्रसादयामि नतुशापमोक्षाय तर्हिकिंप्रसादनेनअतआह ममोक्तमुक्तिंसाधुअपिअसाधुवन्मन्यसेतत् त्वयाक्षम्यताम् ॥ २४ ॥ गिरिशोभवानीशंकरौप्रसाद्य स्मयतोः विस्मयंकुर्वतोःसतोः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥